रक्तनेपथ्यं रक्तंगैरिकादिधातुमयंनेपथ्यमलंकारोयस्यतं ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ज्येष्ठापचायिनंज्येष्ठपूजकं ॥ ३९ ॥ ४० ॥ वत्सचर्मणिक्षपायांशेतेइतितंवत्सचर्मक्षपाशयं ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ अभ्य
कीर्यंतव्यशीर्यंत वृंदानि शत्रूणामितिशेषः ॥ दामयंथियंथिकं ॥ ४३ एनंनकुलं वाजिनोऽश्वान्दर्शयंतं विराटंविराटाय ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ म्रियमाणेषुजीवत्सु ॥ ४७ ॥ इतिविराटपर्वणिनैलकं

संरब्धंरक्तनेपथ्यंगोपालानांपुरोगमं ॥ विराटमभिनंदंतमथमेभवतिज्वरः ॥ ३६ ॥ सहदेवंहिमेवीरंनित्यमार्याप्रशंसति ॥ महाभिजनसंपन्नःशीलवान्वृत्त
वानिति ॥ ३७ ॥ क्लीनिषेवोमधुरवाक्धार्मिकश्चप्रियश्चमे ॥ सतेरण्येषुवोढव्योयाज्ञसेनिक्षपास्वपि ॥ ३८ ॥ सुकुमारश्चशूरश्चराजानंचाप्यनुव्रतः ॥ ज्येष्ठाप
चायिनंवीरंस्वयंपांचालिभोजयेः ॥ ३९ ॥ इत्युवाचहिमांकुंतीरुदतीपुत्रगृद्धिनी ॥ प्रव्रजंतंमहारण्यंतंपरिष्वज्यतिष्ठती ॥ ४० ॥ तंदृष्ट्वाव्यापृतंगोषुवत्सचर्मक्षपा
शयं ॥ सहदेवंयुधांश्रेष्ठंकिन्नुजीवामिपांडव ॥ ४१ ॥ यस्त्रिभिर्नित्यसंपन्नोरूपेणास्त्रेणमेधया ॥ सोश्वबंधोविराटस्यपश्यकालस्यपर्ययं ॥ ४२ ॥ अभ्यकीर्यंतवृंदा
निदामग्रंथिमुदीक्ष्यतं ॥ विनयंतंजवेनाश्वान्महाराजस्यपश्यतः ॥ ४३ ॥ अपश्यमेनंश्रीमंतंमत्स्यंभ्राजिष्णुमुत्तमं ॥ विराटमुपतिष्ठंतंदर्शयंतंचवाजिनः ॥ ४४ ॥
किंनुमांमन्यसेपार्थसुखिनीतिपरंतप ॥ एवंदुःखशताविष्टायुधिष्ठिरनिमित्ततः ॥ ४५ ॥ अतःप्रतिविशिष्टानिदुःखान्यन्यानिभारत ॥ वर्ततेमयिकौंतेयवक्ष्या
मिशृणुतान्यपि ॥ ४६ ॥ युष्मासुध्रियमाणेषुदुःखानिविविधान्युत ॥ शोषयंतिशरीरंमेकिंनुदुःखमतःपरं ॥ ४७ ॥ इ० म० भा० विराटप० कीचकवधप० द्रौप
दीभीमसंवादेएकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ द्रौपद्युवाच अहंसैरंध्रिवेषेणचरंतीराजवेश्मनि ॥ शौचदास्मिसुदेष्णायाअक्षधूर्तस्यकारणात् ॥ १ ॥ विक्रियांप
श्यमेतीव्रांराजपुत्र्याःपरंतप ॥ आत्मकालमुदीक्षंतिसर्वेदुःखंकिलांतवत् ॥ २ ॥ अनित्याकिलमर्त्यानामर्थसिद्धिर्जयाजयौ ॥ इतिकृत्वाप्रतीक्षामिभर्तॄणामु
दयंपुनः ॥ ३ ॥ चक्रवत्परिवर्तंतेह्यर्थाश्चव्यसनानिच ॥ इतिकृत्वाप्रतीक्षामिभर्तॄणामुदयंपुनः ॥ ४ ॥ यएवहेतुर्भवतिपुरुषस्यजयावहः ॥ पराजयेचहेतुश्चसइ
तिप्रतिपालये ॥ किंमांनप्रतिजानीषेभीमसेनमृतामिव ॥ ५ ॥ दत्वायाचंतिपुरुषाहत्वावध्यंतिचापरे ॥ पातयित्वाचपात्यंतेपरैरितिचमेश्रुतं ॥ ६ ॥

ठीयेभारतभावदीपेएकोनविंशोऽध्यायः १९ ॥ छ ॥ सैरंध्र्यावेषेणसैरंध्रीवेषेण शौचदामृज्जलादिशौचसाधनप्रदा ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ पुरुषस्यदुर्योधनादेः यःकालः सएवकालएव प्रति
पालये कालमितिशेषः ॥ ५ ॥ कालएवसर्वंविपरीतंकरोतीत्याह दत्वेति येत्वयंदातारस्तएवकालेनदरिद्राःसंतोयाचकाभवंतीत्यर्थः तथाअन्यान्हत्वापरैरपिवध्यंतिवध्यंते पातयित्वाअन्यान्तएवान्यैः
पात्यंतइति ॥ ६ ॥

Digitized by Google